

ਪੋਲੂਸ ਦੀ ਦੂਜੀ ਪੜੀ

ਤਿਮਤਾਉਸ ਵਲ।

ਲਿਖਤਮ ਪੋਲੂਸ, ਜੋ ਉਸ ਜੀਉਲੇ ਦੇ ਵਾਇਦੇ ਮੂਜਬ, ਜਿਹੜਾ ਜਿਸੁ ਮਸੀਹ ਵਿਖੇ ਹੈ, ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਮਰਜੀ ਨਾਲ ਮਸੀਹ ਜਿਸੁ ਦਾ ਰਸੂਲ ਹੈ, ਪਿਆਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਤਿਮਤਾਉਸ ਨੂੰ ਕਿਰਪਾ, ਦਯਾ, ਕੁਸਲ, ਪਿਤਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਅਰ ਸਾਡੇ ਪੁਤ੍ਰ ਮਸੀਹ ਜਿਸੁ ਦੀ ਵਲੋਂ ਜੋਵੇ ॥

ਸੁਕਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ, ਜਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਮੈਂ ਪਿਉਦਾਦੇ ਦੀ ਰੀਤ ਪਰ ਸਾਫ਼ਦਿਲੀ ਤੇ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਗਤ ਦਿਨੇ ਨਿੱਤ ਤੇਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ; ਅਰ ਤੇਰੀਆਂ ਅੰਝੁਆਂ ਨੂੰ ਚੇਤੇ ਕਰਕੇ, ਤੇਰੇ ਮਿਲਣ ਦੀ ਵਡੀ ਚਾਹ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ, ਭਈ ਖੁਸੀ ਨਾਲ ਭਰ ਜਾਵਾਂ: ਮੈਨੂੰ ਤੇਰੀ ਨਿਸਕਪਟ ਨਿਹਚਾ ਯਾਦ ਹੈ; ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਤੇਰੀ ਨਾਨੀ ਲੇਇਸ, ਅਰ ਤੇਰੀ ਮਾਂ ਯੂਨੀਕਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਸਾ, ਅਰ ਮੈਨੂੰ ਨਿਹਚਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਹ ਤੇਰੇ ਵਿੱਚ ਬੀ ਹੈ। ਇਸ ਕਾਰਨੋਂ ਮੈਂ ਤੈ ਨੂੰ ਚਿਤਾਰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿ ਤੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਉਸ ਨਿਆਮਤ ਨੂੰ, ਜੋ ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਰੱਖਣ ਤੇ ਤੈਨੂੰ ਮਿਲੀ, ਫੇਰਕੀ ਸੁਲਗਾਉ। ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੈ ਸਾਨੂੰ ਡਰਾਕਲ ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਬਲਕ ਸਾਮਰੱਥ ਦਾ, ਅਰ

੧
ਕਾਂਡ

੨

੩

੪

੫

੬

੭

੮ ਪ੍ਰੇਮ ਦਾ, ਅਰ ਬੁੱਧ ਦਾ ਆਤਮਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਤੂੰ
 ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਸਾਖੀ ਥੋਂ, ਅਰ ਮੈਥੋਂ, ਜੋ ਉਸ ਦਾ ਬੰਧੁਆ ਗਾਂ,
 ਸਰਮਿੰਦਾ ਨਾ ਹੋ; ਬਲਕ ਖੁਸਖਬਰੀ ਦੇ ਲਈ, ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ
 ੯ ਸਕਤ ਮੂਜਬ, ਦੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਂਝੀ ਹੋ; ਕਿ ਉਸ ਨੈ ਸਾਨੂੰ ਬਚਾ-
 ਇਆ, ਅਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੱਦੇ ਨਾਲ਼ ਬੁਲਾਇਆ—ਨਾ ਸਾਡਿਆਂ
 ਕਰਮਾਂ ਦੇ ਸਬੱਬ ਤੇ, ਬਲਕ ਆਪਣੇ ਅਗਾਏ ਤੇ, ਅਰ ਉਸ
 ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਜੋ ਮਸੀਹ ਜਿਸੁ ਵਿਖੇ ਅਨਾਦਿ ਕਾਲ ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ
 ੧੦ ਸਾਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ; ਅਰ ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਬਚਾਉਣ ਵਾਲੇ ਜਿਸੁ ਮਸੀਹ
 ਦੇ ਪਰਕਾਸ਼ ਹੋਣ ਤੇ ਪਰਗਟ ਹੋਇਆ; ਕਿ ਉਸ ਨੈ ਮੌਤ ਨੂੰ ਮੇਟ
 ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਜੀਉਣ ਅਰ ਅਬਿਨਾਸ ਨੂੰ ਖੁਸਖਬਰੀ ਦੇ ਵਸੀਲੇ
 ੧੧ ਨਾਲ਼ ਉੱਘਾ ਕੀਤਾ: ਅਰ ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰਚਾਰਕ, ਅਤੇ
 ਰਸੂਲ, ਅਰ ਕੋਮਾਂ ਦਾ ਸਿਖਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੋ-
 ੧੨ ਇਆ ਗਾਂ। ਅਰ ਇਸੇ ਸਬੱਬ ਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਦੁੱਖ ਬੀ ਪਾਉਂਦਾ
 ਹਾਂ: ਪਰ ਮੈਂ ਸਰਮਿੰਦਾ ਨਹੀਂ; ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ, ਜਿਸ
 ਪੁਰ ਪਤੀਜਿਆ ਗਾਂ, ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਅਰ ਨਿਹਚਾ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ,
 ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੀ ਅਮਾਨਤ ਦੀ ਉਸ ਦਿਨ ਲਗ ਰਖਵਾਲੀ ਕਰ
 ੧੩ ਸੱਕਦਾ ਹੈ। ਤੂੰ ਉਨਾਂ ਸਹੀ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਤੈਂ ਮੇਤੇ ਸੁਣੀਆਂ, ਉਸ
 ਪਰਤੀਤ ਅਰ ਪਿਆਰ ਨਾਲ਼ ਜੋ ਮਸੀਹ ਜਿਸੁ ਵਿੱਚ ਹੈ,
 ੧੪ ਨਮੂਨਾ ਬਣਾ ਰੱਖ। ਪਵਿਤ੍ਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਵਸੀਲੇ ਨਾਲ਼ ਜੋ
 ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵਸਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਭਲੀ ਅਮਾਨਤ ਦੀ ਰਖਵਾਲੀ
 ੧੫ ਕਰ। ਤੂੰ ਇਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਸਰਬੱਤ ਜੋ ਅਸਿਆ ਵਿੱਚ
 ਸੇ, ਜਿਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਫੁਜ਼ਲੁਸ ਅਰ ਹਰਮੁਜਨੇਸ ਹਨ, ਮੇਤੇ ਫਿਰ
 ੧੬ ਗਏ। ਪ੍ਰਭੂ ਉਨੇਸਿਫ਼ੁਰੁਸ ਦੇ ਘਰ ਪੁਰ ਦਯਾ ਕਰੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ
 ਨੈ ਬਹੁਤ ਬਾਰੀ ਮੈਨੂੰ ਤਾਜਾਦਮ ਕੀਤਾ, ਅਰ ਮੇਰੀ ਬੇੜੀ ਤੇ
 ਸਰਮਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ; ਬਲਕ ਉਸ ਨੈ ਰੂਮ ਵਿਖੇ ਹੁੰਦਿਆਂ

ਮੈਨੂੰ ਜਤਨ ਨਾਲ ਫੁੰਢਿਆ, ਅਤੇ ਲੱਭਿਆ। ਪ੍ਰਭੂ ਉਸ ਨੂੰ ੧੧
 ਇਹ ਬਖਸ਼ੇ, ਕਿ ਉਸ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਉਸ ਦਿਨ ਦਯਾ ਹੋਵੇ।
 ਅਰ ਜੇ ਟਹਿਲਾਂ ਉਸ ਨੇ ਅਫਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਤੂੰ ਹੀ ਉਨਾਂ ੧੮
 ਨੂੰ ਖੂਬ ਜਾਲਦਾ ਹੈ ॥

ਸੇ ਜੇ ਮੇਰੇ ਪੁੱਤ, ਤੂੰ ਉਸ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਜੋ ਮਸੀਹ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ੨
 ਹੈ, ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋ। ਅਰ ਉਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ, ਜੋ ਤੈਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਉਗਾਹਾਂ ਕਾਂਡ
 ਦੇ ਸਾਮੁਲੇ ਮੈਥੋਂ ਸੁਣੀਆਂ, ਅਜਿਹਿਆਂ ਮਾਤਬਰ ਆਦਮੀ- ੨
 ਆਂ ਦੀ ਸਪੁਰਦ ਕਰ, ਜੋ ਹੋਰਨਾਂ ਨੂੰ ਬੀ ਸਿਖਾਲਣ ਦੇ ਲਾਇਕ ੩
 ਹੋਣ। ਸੇ ਤੂੰ ਜਿਸ ਮਸੀਹ ਦੇ ਅੱਛੇ ਸਪਾਹੀ ਵਾਂਗੂ ਵੱਖ ਸਹਾਰ। ੪
 ਜੋ ਕੋਈ ਸਪਾਹਗਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਗਤ ਦੇ ੫
 ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਉਲਝਾਉਂਦਾ, ਭਈ ਆਪਣੇ ਭਰਤੀ ੧੧
 ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪਰਸਿੰਨ ਕਰੇ। ਅਰ ਜੇ ਕੋਈ ਘੋਲ ਕਰੇ ਬੀ, ਤਾਂ ੫
 ਮੁਕਟ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦਾ, ਜਦ ਲਗ ਉਹ ਕਾਇਦੇ ਮੂਜਬ ਘੋਲ ਨਾ ੬
 ਕਰ ਚੁੱਕੇ। ਕਿਰਸਾਲ ਜੋ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਚਾਹਿਯੇ ਕਿ ਉਹ ੧੮
 ਪਿਰਥਮੇ ਫਲਾਂ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲਵੇ। ਜੇ ਮੈਂ ਆਖਦਾ ਹਾਂ, ਤਿਸ ੧
 ਨੂੰ ਸੋਚ ਰੱਖ; ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਤੈਨੂੰ ਸਰਬੱਤ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਸਮਝ ੮
 ਦੇਵੇਗਾ। ਜਿਸ ਮਸੀਹ ਦਾ ਉਦ ਵੰਸੀ ਨੂੰ ਚੇਤੇ ਰੱਖ, ਜੋ ਉਹ ੮
 ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਮਾਧਾਨ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ—ਮੇਰੀ ਖੁਸ- ੯
 ਖਬਰੀ ਮੂਜਬ: ਜਿਸ ਵਿਖੇ ਮੈਂ ਕੁਕਰਮੀ ਵਾਂਗੂ ਕੈਦ ਹੋਣ ਲਗ ੯
 ਵੱਖ ਪਾਉਂਦਾ ਹਾਂ; ਪਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਬਾਲੀ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ।
 ਇਸ ਸਬੱਬ ਮੈਂ ਚੁਗਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਸਭ ਕੁਛ ਸਹਿੰ- ੧੦
 ਦਾ ਹਾਂ, ਭਈ ਓਹ ਬੀ ਉਸ ਮੁਕਤ ਨੂੰ ਜੋ ਜਿਸ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਹੈ,
 ਸਦੀਪਕ ਤੇਜ ਸਲੇ, ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ। ਇਹ ਗੱਲ ਪਰਤੀਤ ਦੇ ਲਾ- ੧੧
 ਇਕ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਸੰਗ ਮਰੇ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਸੰਗ
 ਜਿੰਦੇ ਬੀ ਰਹਾਂਗੇ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਵੱਖ ਸਹਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਸੰਗ ੧੨

੧੩ ਰਾਜ ਬੀ ਕਰਾਂਗੇ: ਜੇ ਅਸੀਂ ਉਸ ਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰਿਯੇ, ਤਾਂ ਉਹ
 ਬੀ ਸਾਡਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰੇਗਾ: ਭਾਮਾਂ ਅਸੀਂ ਬੇਵਫਾ ਹੁੰਦੇ, ਪਰ
 ਉਹ ਵਫਾਦਾਰ ਹੈ; ਉਹ ਆਪਣਾ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕ-
 ੧੪ ਦਾ ॥ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਾਉ, ਅਰ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ
 ਰੋਬਰੇ ਤਗੀਦ ਕਰ, ਕਿ ਨਿਕੰਮਾਂ ਲਵਜਾਂ ਦਾ ਝਗੜਾ ਨਾ
 ਕਰਨ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸੁਲਨਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਨ ਤੇ ਬਿਨਾ
 ੧੫ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਤਨ ਕਰ, ਜੇ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ
 ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਗ੍ਰਹੀਤ, ਅਰਥਾਤ ਅਜਿਹਾ ਕਾਰੀਗਰ ਕਰ
 ਦਿਖਲਾਵੇਂ, ਜੇ ਲੱਜਿਆਮਾਨ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਅਰ ਸਚਿਆਈ ਦੀ
 ੧੬ ਕਲਾਮ ਦਾ ਠੀਕ ਬਿਆਨ ਕਰਨਵਾਲਾ ਹੋਵੇ। ਪਰ ਅਧਰਮ
 ਅਤੇ ਅਨਰਥ ਬਕਵਾਦੀਆਂ ਤੇ ਪਰੇ ਰਹੁ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੇ
 ੧੭ ਲੋਕ ਅਧਰਮ ਦੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਨੂੰ ਵਧ ਜਾਣਗੇ। ਅਰ
 ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਚਨ ਛੈ ਘਾਉ ਦੀ ਤਰਾਂ ਖਾਂਦਾ ਜਾਏਗਾ: ਉਨ੍ਹਾਂ
 ੧੮ ਵਿੱਚੋਂ ਹੁਮਨੈਉਸ ਅਤੇ ਫਿਲੇਤੁਸ ਹਨ। ਓਹ ਇਹ ਕਹਿਕੇ, ਜੇ
 ਕਿਆਮਤ ਹੋ ਚੁੱਕੀ, ਸਚਿਆਈ ਦੇ ਗਾਹੋਂ ਭੁੱਲ ਗਏ; ਅਰ ਬਾ-
 ੧੯ ਜਿਆਂ ਦਾ ਇਮਾਨ ਵਿਗਾੜਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਬੀ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਨੀਉਂ
 ਮਜਬੂਤ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਜੇ ਉਸ ਪੁਰ ਇਹ ਮੁਹੁਰ ਹੈ, ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ
 ਆਪਣਿਆਂ ਨੂੰ ਪਛਾਲਦਾ ਹੈ; ਅਰ ਇਹ ਕਿ ਹਰੇਕ ਜੇ ਮਸੀਹ
 ੨੦ ਦਾ ਨਾਉਂ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਕੁਧਰਮ ਤੇ ਦੂਰ ਰਹੇ। ਪਰ ਵਡੇ ਘਰ ਵਿੱਚ
 ਨਿਰੇ ਸੋਨੇ ਅਰ ਰੁੱਪੇ ਹੀਏ ਭਾਂਡੇ ਨਹੀਂ, ਬਲਕ ਲੱਕੜ ਅਤੇ
 ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਬੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਬਾਜੇ ਆਦਰ, ਅਰ ਬਾਜੇ ਨਿ-
 ੨੧ ਗਦਰ ਦੇ ਹਨ। ਉਪਰੰਦ ਜੇ ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ
 ਤੇ ਪਾਕ ਕਰੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਦਰ ਦਾ ਭਾਂਡਾ, ਪਵਿਤ੍ਰ ਅਰ ਮਾਲਕ
 ਦੇ ਕੰਮ ਦੇ ਲਾਇਕ, ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਅੱਛੇ ਕੰਮ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ-
 ੨੨ ਵੇਗਾ। ਜਵਾਨੀ ਦੀਆਂ ਕਾਮਨਾਂ ਤੇ ਭੁੱਜ; ਅਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਤਨਾਂ

ਦੇ ਸੰਗ, ਜੋ ਪਵਿਤ੍ਰ ਮਨ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਨਾਉਂ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਪਰਮ
 ਅਰ ਪਰਤੀਤ ਅਰ ਪ੍ਰੇਮ ਅਤੇ ਸੁਲਾ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰ। ਪਰ ੨੩
 ਮੂਰਖਪੁੱਲੇ ਦੀਆਂ ਅਤੇ ਅਨਰਥ ਹੁੰਜਤਾਂ ਤੇ ਪਰੇ ਰਹੁ; ਕਿਉਂ-
 ਕਿ ਤੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈਂ, ਜੋ ਉਹ ਝਗੜੇ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ; ਅਰ ੨੪
 ਜੋਗਨਹੀਂ, ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਸੇਵਕ ਝਗੜਾ ਕਰੇ, ਬਲਕ ਸਭਨਾਂ ਪੁਰ
 ਨਰਮਦਿਲ ਅਰ ਸਿਖਲਾਉਣੇ ਜੋਗ, ਅਰ ਦੁੱਖਾਂ ਦੇ ਸਹਾਰਨ-
 ਵਾਲਾ ਹੋਵੇ, ਅਰ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕੇਮਲ- ੨੫
 ਤਾਈ ਨਾਲ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇਵੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਨਾ ਜਾਲਿਯੇ, ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ
 ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਤੋਬਾ ਬਖਸੇ, ਭਈ ਸਚਿਆਈ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨ; ਅਤੇ ੨੬
 ਇਬਲੀਸ ਜਿਸ ਨੈ ਤਿਨਾਂ ਨੂੰ ਸਕਾਰ ਕਰਕੇ ਜਿੰਦੇ ਫੜਿਆ,
 ਭਈ ਉਸ ਦੀ ਮਰਜੀ ਪੁਰ ਚੱਲਣ, ਉਹ ਸੁਚੇਤ ਹੋਕੇ ਉਸ ਦੀ
 ਫਾਹੀ ਤੇ ਛੁੱਟਣ ॥

ਅਤੇ ਇਹ ਜਾਣ ਰੱਖ, ਕਿ ਅੰਤ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਠਨ ਸਮੇਂ
 ਆਉਣਗੇ: ਕਿਉਂਕਿ ਮਨੁੱਖ ਆਪਸੁ ਆਰਥੀ, ਲਾਲਚੀ, ਗੱਪੀ,
 ਹੰਕਾਰੀ, ਦੁਰਬਚਨ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ, ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਅਨਿਆਗਿਆ-
 ਕਾਰੇ, ਨਾਸੁਕਰੇ, ਅਪਵਿਤ੍ਰ, ਨਿਰਮੋਹ, ਅਨਮਿਲਾਪੀ, ਤੁਹਮ- ੩
 ਤੀ, ਅਸੰਜਮੀ, ਕਠੋਰ, ਨੇਕੀ ਦੇ ਵੈਰੀ, ਪਕੜਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਬੇਲਿ- ੪
 ਗਾਜ, ਫੁੱਲਣ ਵਾਲੇ, ਪਰਮੇਸੁਰ ਤੇ ਸੁਖ ਬਿਲਾਸ ਨੂੰ ਵਧੀਕ
 ਚਾਹੁਣ ਵਾਲੇ, ਭਗਤੀ ਦੀ ਸੂਰਤ ਰੱਖਕੇ ਉਸ ਦੀ ਸਕਤ ਦੇ ਇਨ- ੫
 ਕਾਰੀ ਹੋਣਗੇ: ਸੇ ਤੂੰ ਇਨਾਂ ਤੇ ਪਰੇ ਰਹੁ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ੬
 ਉਹ ਹਨ ਜੋ ਘਰੋਘਰ ਘੁਸਦੇ ਹਨ, ਅਰ ਉਨਾਂ ਹੋਛੀਆਂ ਤੀਮੀ-
 ਆਂ ਨੂੰ ਫਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਪਾਪਾਂ ਦੇ ਹੇਠ ਦੁੱਬੀਆਂ ਹੋਈਆਂ
 ਹਨ, ਅਰ ਅਨੇਕ ਭਾਂਤ ਦੀ ਕਾਮਨਾਂ ਨਾਲ ਖਿੱਚੀਆਂ ਜਾਂ-
 ਵੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਸਦਾ ਸਿੱਖਿਆ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਸੱਚ ੭
 ਦੇ ਗਿਆਨ ਲਗ ਪਹੁੰਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀਆਂ। ਅਰ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ੮

੨੩
੨੪
੨੫
੨੬
੩
ਕਾਂਡ
੨
੩
੪
੫
੬
੭
੮

੩
੬
੧੦
੧੧
੧੨
੧੩
੧੪
੧੫
੧੬
੧੭
੪
ਕਾਂ

੮ ਜਨੇਸ ਅਰ ਯੰਬਰੇਸ ਨੈ ਮੂਸਾ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ, ਇਸੀ
 ਤਰਾਂ ਉਹ ਬੀ, ਜੋ ਬੁੱਧਹੀਲ ਮਨੁੱਖ ਅਰ ਪਰਤੀਤ ਦੀ ਬਾਬਤ
 ੯ ਨਾਪਸਿੰਦ ਹਨ, ਸਚਿਆਈ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਉਹ
 ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਣਗੇ; ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਉਨਾਂ ਦਾ ਮੂਰਖਪੁਲਾ
 ਸਭਨਾਂ ਪੁਰ ਪਰਗਟ ਹੋ ਜਾਏਗਾ, ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਤਿਨਾਂ ਦਾ ਬੀ
 ੧੦ ਹੋਇਆ। ਪਰ ਤੈਂ ਮੇਰੀ ਸਿੱਖਿਆ, ਚਾਲਚਲਣ, ਮਨਸਾ, ਪਰ-
 ੧੧ ਤੀਤ, ਧੀਰਜ, ਪ੍ਰੇਮ, ਸਬਰ, ਤਸੀਹਾਂ, ਦੁੱਖਾਂ ਨੂੰ, ਜੋ ਅਨਤਾਕਿ-
 ਜਾ ਅਤੇ ਇਕੁਨਿਉਮ ਅਰ ਲੁਸਤਗ ਵਿਖੇ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਪਏ,
 ਇੱਕ ਇੱਕ ਕਰਕੇ ਅੱਡੀ ਤਰਾਂ ਜਾਲਿਆ,—ਅਰ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਕਿਹਾ
 ਤਸੀਹਾਂ ਪਾਇਆ; ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੈ ਮੈਨੂੰ ਉਨਾਂ ਸਭਨਾਂ ਤੇ
 ੧੨ ਛੁਡਾਇਆ। ਬਲਕ ਸਭ ਦੇ ਸਭ ਜੋ ਮਸੀਹ ਜਿਸੁ ਵਿਖੇ ਭਗ-
 ਤਾਈ ਨਾਲ਼ ਗੁਜਰਾਨ ਕਰਨੀ ਚਾਹੰਦੇ ਹਨ, ਸੇ ਤਸੀਹਾਂ ਪਾ-
 ੧੩ ਉਣਗੇ। ਪਰ ਵਸਟ ਅਰ ਵਗੇ ਬਾਜ ਆਦਮੀ ਛਲ ਵੇਕੇ ਅਰ
 ੧੪ ਛਲ ਖਾਕੇ ਬੁਰਿਆਈ ਵਿੱਚ ਵਾਪਾ ਕਰਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਪਰ ਤੂੰ
 ਉਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਪੁਰ ਜੋ ਤੈਂ ਸਿੱਖੀਆਂ, ਅਰ ਸੱਚ ਜਾਲੀਆਂ, ਕਾ-
 ਇਮ ਰਹੁ; ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਜਾਲਦਾ ਹੈਂ, ਕਿ ਕਿਸ ਤੇ ਸਿੱਖਿਆ;
 ੧੫ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਤੂੰ ਬਾਲਕਪੁਲੇ ਤੇ ਲਾਕੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਲਿਖਤਾਂ ਥੋਂ
 ਮਹਿਰਮ ਹੈਂ, ਜੋ ਤੈਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਬੁੱਧ ਦੇ ਸੱਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਕਿ ਉਹ
 ਮੁਕਤਿ ਜੋ ਮਸੀਹ ਜਿਸੁ ਪੁਰ ਪਤੀਜਲ ਕਰਕੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਸ
 ੧੬ ਲਗ ਪੁਚਾਵੇ। ਸਾਰੀ ਕਿਤੇਬ ਖੁਦਾ ਦੇ ਇਲਹਾਮ ਤੇ ਲਿਖੀ ਗਈ,
 ਅਰ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ, ਅਤੇ ਤਾੜਨਾ ਦੇ, ਅਰ ਸੁਪਾਰਨ ਦੇ ਲਈ,
 ੧੭ ਅਰ ਧਰਮ ਵਿਖੇ ਉਪਦੇਸ ਕਰਨ ਲਈ ਗੁਲਕਾਰ ਹੈ; ਭਈ
 ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਜਲਾ ਪੁਰਾ ਹੋਵੇ, ਅਰ ਹਰੇਕ ਭਲੇ ਕੰਮ ਦੇ ਲਈ
 ਤਿਆਰ ਰਹੇ ॥

ਸੇ ਮੈਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਅਰ ਪ੍ਰਭੂ ਜਿਸੁ ਮਸੀਹ ਦੇ ਅੱਗੇ, ਜੋ ਆਪ-

ਲੇ ਪਰਕਾਸ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਸਮੇ ਜੀਉਂਦਿਆਂ ਅਰ ਮੁਰਦਿਆਂ
 ਦਾ ਨਿਆਉਂ ਕਰੇਗਾ, ਤਸੀਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿ ਤੂੰ ਕਥਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਚਾਰ; ੨
 ਵੇਲੇ ਕੁਵੇਲੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਲੱਗਿਆ ਰਹੁ; ਪੂਰੀ ਧੀਰਜ ਅਰ
 ਸਿੱਖਿਆ ਨਾਲ਼ ਵੇਸ ਦੱਸ ਦੇ; ਅਰ ਮਲਾਮਤ ਅਤੇ ਉਪਦੇਸ
 ਕਰ। ਕਿਉਂਕਿ ਸਮਾ ਆਵੇਗਾ, ਜਾਂ ਓਹ ਸਹੀ ਉਪਦੇਸ ਨੂੰ ਨਾ ੩
 ਸਹਿਲਗੇ; ਪਰ ਕੰਨ ਖੁਰਕਦੇ ਆਪਣੀਆਂ ਬੁਰੀਆਂ ਭਾਉਣੀ-
 ਆਂ ਦੇ ਮੂਜਬ ਗੁਰੂ ਪੁਰ ਗੁਰੂ ਬੁਲਾਉਣਗੇ; ਅਰ ਸਚਿਆਈ ੪
 ਦੀ ਵਲੋਂ ਕੰਨਾਂ ਨੂੰ ਫੇਰਕੇ ਕਹਾਣੀਆਂ ਦੀ ਵਲ ਫਿਰਨਗੇ। ਪਰ ੫
 ਤੂੰ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਚੇਤ ਹੋ; ਦੁੱਖ ਸਹਾਰ; ਖੁਸਖਬਰੀ
 ਵੇਲਵਾਲੇ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰ; ਆਪਣੀ ਸੇਵਕਾਈ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਕਰ।
 ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਲ ਮੇਰਾ ਲਹੂ ਬਹਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਮੇਰੇ ਕੂਚ ਦਾ ੬
 ਸਮਾਂ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਅੱਛੀ ਲੜਾਈ ਲੜਿਆ; ਮੈਂ ਵੇੜ ੭
 ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਕੀਤਾ; ਮੈਂ ਪਰਤੀਤ ਨੂੰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਧਰਮ ਦਾ ੮
 ਹਾਰ ਮੇਰੀ ਲਈ ਧਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ; ਅਰ ਪ੍ਰਭੂ, ਜੋ ਸੱਚਾ
 ਮੁਨਸਬ ਹੈ, ਉਸ ਦਿਨ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਵੇਵੇਗਾ; ਅਰ ਨਿਰਾ ਮੈਨੂੰ ਹੀ
 ਨਹੀਂ, ਬਲਕ ਉਨਾਂ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਬੀ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਪਰਕਾਸ ਨੂੰ ਚਾ-
 ਹੰਦੇ ਹਨ ॥

ਤੂੰ ਜਤਨ ਕਰ, ਜੋ ਮੇਰੇ ਕੋਲ਼ ਛੇਤੀ ਆਵੇਂ। ਕਿਉਂਕਿ ਵੇਮਸ ੯
 ਨੈ ਬਰਤਮਾਨ ਜੁਗ ਨੂੰ ਪਸਿੰਦ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਅਰ ੧੦
 ਤਸਲੁਨੀਕ ਨੂੰ ਚਲਿਆ ਗਿਆ; ਕਰੇਸਕੇਸ ਗਲਾਤ ਨੂੰ, ਅਰ
 ਤੀਤੁਸ ਦਲਮਾਤ ਨੂੰ ਗਿਆ। ਨਿਰਾ ਲੁਕਾਸ ਹੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ਼ ਹੈ। ੧੧
 ਤੂੰ ਮਰਕੁਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸੰਗ ਲੈ ਆਉ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸੇਵਾ ਲਈ
 ਮੇਰੇ ਕੰਮ ਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਖਿਕੁਸ ਨੂੰ ਅਫਸ ਭੇਜਿਆ। ਤੂੰ ਉਹ ੧੨
 ਚੋਲ਼ਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਤੇਆਸ ਵਿੱਚ ਕਰਪੁਸ ਦੇ ਘਰ ਛੱਡਿਆ,
 ਅਤੇ ਪੋਥੀਆਂ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਕਰਕੇ ਓਹ ਚਮੜੇ ਦੇ ਪੜੇ ਲੈਂਦਾ ੧੩

੧੪ ਆਵੀਂ। ਸਿਕੰਦਰ ਠਠੇਰੇ ਨੈ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਬਦੀ ਕੀਤੀ: ਪ੍ਰਭੁ
 ੧੫ ਉਸ ਦੇ ਕਰਮਾਂ ਮੂਜਬ ਉਸ ਨੂੰ ਬਦਲਾ ਦੇਵੇ। ਉਸ ਤੇ ਤੂੰ ਬੀ
 ਚੇਕਸਰਹੁ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੈ ਸਾਡੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਵਿਰੋਧ
 ੧੬ ਕੀਤਾ ਹੈ ॥ ਮੇਰੇ ਪਹਿਲੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਸੰਗ
 ਖੜਾ ਨਾ ਹੋਇਆ; ਬਲਕ ਸਾਰੇ ਮੈਨੂੰ ਛੱਡ ਗਏ: ਉਸ ਦਾ ਲੇਖਾ
 ੧੭ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਦੇਣਾ ਨਾ ਪਵੇ। ਪਰ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੇ ਸੰਗ ਖੜੇਤਾ; ਅਰ ਮੈ
 ਨੂੰ ਬਲ ਦਿੱਤਾ, ਭਈ ਮੇਰੇ ਵਸੀਲੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ,
 ਅਰ ਕੋਮਾਂ ਸਭੇ ਸੁਲਨ। ਅਰ ਮੈਂ ਸੀਂਹ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਛੁਡਾਇਆ
 ੧੮ ਗਿਆ। ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੈਨੂੰ ਹਰੇਕ ਬੁਰੇ ਕੰਮ ਤੇ ਛੁਡਾਵੇਗਾ, ਅਰ
 ਆਪਲੇ ਸੁਰਗ ਰਾਜ ਲਗ ਬਚਾ ਰੱਖੇਗਾ। ਉਸ ਦਾ ਤੇਜ ਜੁਗਾਂ
 ੧੯ ਜੁਗ ਹੋਵੇ। ਆਮੀਂ ॥ ਪ੍ਰਿਸਕਾ, ਅਰ ਅਕੁਲਾ, ਅਰ
 ੨੦ ਉਨੇਸਿਫਰੁਸ ਦੇ ਘਰ ਨੂੰ ਸਲਾਮ ਆਖੀਂ। ਅਰਾਸਤੁਸ ਕੁਰਿੰਤ
 ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ। ਤੁਫਿਮੁਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਮਿਲੇਤੁਸ ਵਿੱਚ ਰੋਗੀ ਛੱਡਿ-
 ਆ ॥ ਤੂੰ ਸਿਆਲ ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਆਉਲ ਲਈ ਜਤਨ
 ੨੧ ਕਰ ॥ ਯੂਬੁਲਸ ਅਰ ਪੁਦੇਸ, ਅਰ ਲੀਨੁਸ, ਅਰ
 ਕਲੋਦਿਯਾ, ਅਰ ਸਾਰੇ ਭਾਈ ਤੈ ਨੂੰ ਸਲਾਮ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ॥
 ੨੨ ਪ੍ਰਭੁ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਤੇਰੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਸੰਗ ਹੋਵੇ। ਕਿਰਪਾ
 ਤੁਸਾਡੇ ਅੰਗ ਸੰਗ ਰਹੇ। ਆਮੀਂ ॥